

holdt aaben for Korpsfets ældre Underofficerer og for tjenestegjørende Reserveintendantter, men den senere Forfremmelse til Overintendant er fortrinnsvis knyttet til disse nærmere forestrevne Betingelser. Den særlige Uddannelse for de Reserveintendantter, som attraa engang at kunne gaa over i Korpsfets høiere Poster, er foreslaaet henlagt til Officer skolens yngste Klasse, hvor de Paagjældende deltage i Undervisningen sammen med Premierlieutenantseleverne; de af Korpsfets Embedsmænd, til hvem man senere skal betro Hærens overordnede Intendantposter, ville saaledes komme til at staa paa samme Udviklingstrin som Hærens Officerer, og de ville ligesom disse have Leilighed til i Officer skolens ældste Klasse at kunne søge en videregaaende Uddannelse. For at ogsaa de til høiere Intendantposter egnede Kræfter, som maatte frembyde sig fra andre Sider i Hæren, kunde blive benyttede, er det tillige foreslaaet ikke blot at bibeholde den mugjældende Bestemmelse om, at Officerer kunne ansættes i Hærens Overintendantposter, men ogsaa at udvide den til Hærens Auditorer, forsaavidt disse ved en aflagt Prøve have vist sig i Besiddelse af den dertil fornødne Fagkundskab.

Lægekorpsfets.

Til §§ 131—136.

Hærens Forsyning med faste Læger er langt mindre end den, der findes i andre Stater, og det stiller sig derfor tvivlsomt, om det vil være muligt med de tilstedeværende Kræfter at gennemføre en fyldestgjørende Sundhedspleie i Felten; naar Ministeriet dog ikke har troet at burde foreslaa nogen Udvidelse af det ved Hærløven fastsatte Lægekorps, da er dette begrundet i Forventningen om, at den i det Foregaaende i Forslag bragte Uddannelse af Lægekorpsfets værnepligtige Personale vil bidrage til i Krigstid at tilføre Hæren de manglende Kræfter.

Ifølge de gjældende Regler kunne kun de Underlæger, der efter bestaaet Lægeexamen optage sig i Mars Tjeneste, udnævnes til Reservelæger, medens de ifølge Lovforslaget kunne

udnævnes dertil, naar de have deltaget i en af de større Øvelser; ved denne Forandring vil det være muligt at anvende de dygtigste af de værnepligtige Læger som Afdelingslæger i den anden af de større Øvelser, i hvilke de skulle deltage ifølge Forslagets § 16 g, og derved gjøre dem brugelige til de mere selvstændige Lægeposter, i hvilke de maa anvendes i Felten. Hærløvens § 169, som omhandler Korpslægernes Udnævnelse, har modtaget en i det Foranstaaende begrundet Ændring. Overlageposterne forudsættes i Reglen at skulle besættes med Korpslæger, men da det under enkelte Omstændigheder vil kunne være ønskeligt at have noget større Frihed ved Besættelsen af disse Poster, navnlig for at kunne knytte en udenfor Korpsfets staaende dygtig Læge til Hæren, har man affattet Forslagets § 133 saaledes, at denne Mulighed holdes aaben; ifølge Hærløven skulle Forfremmelserne til Overlage hver tredje Gang ske ved Valg, de øvrige Gange efter Aldersorden mellem dem, som egne sig til Forfremmelse, men de samme Grunde, som i sin Tid ledede til, at det blev vedtaget i Loven af 26de Mai 1868, at alle Forfremmelser i Forpleiningskorpsfets skulle ske ved Valg, tale ogsaa for at fastsætte, at alle de faste Poster i Lægekorpsfets skulle besættes paa denne Maade, og en hertil sigtende Bestemmelse er derfor optaget i Forslagets § 135.

Dyrlægekorpsfets.

Til §§ 137—139.

Dyrlægekorpsfets tjenestegjørende Personale er foreslaaet uforandret saaledes, som det er fastsat i Hærløven; de med Hensyn til dets Ordning foreslaaede Forandringer villes findes at svare til dem, der ere indførte for Lægekorpsfets Vedkommende.

Hæsteholdet i Fredstid.

Til § 140.

Det for Fredstiden fastsatte Antal Officerheste vil være utilstrækkeligt i Krigstid, under hvilken den Tjeneste, der kan blive fordret af dem, er saa meget strengere, og det vil